

0064/2015

26.10.2015

SKRIFTLIG ERKLÆRING

jf. forretningsordenens artikel 136

om fremme af flersprogethed i Den Europæiske Union

**Ilhan Kyuchyuk (ALDE), Andrejs Mamikins (S&D), Csaba Sógor (PPE),
Jordi Sebastià (Verts/ALE), Josep-Maria Terricabras (Verts/ALE), Ernest
Maragall (Verts/ALE), Ivan Jakovčić (ALDE), Petr Ježek (ALDE), Ivo
Vajgl (ALDE), Ramon Tremosa i Balcells (ALDE), Jozo Radoš (ALDE)**

Frist: 26.1.2016

Skriftlig erklæring, jf. forretningsordenens artikel 136, om fremme af flersprogethed i Den Europæiske Union¹

1. Flersprogethed har været officiel EU-politik siden Det Europæiske Råds møde i Barcelona i 2002. Dårlige sprogkundskaber og uforholdsmæssig stor brug af et enkelt sprog kan være en faktor i Europas nuværende sociale krise og f.eks. øge intolerance og fordomme og føre til, at ekstremistiske politiske partier styrkes.
2. Der er mere end 50 mio. borgere i medlemsstaterne, der taler regionale sprog eller mindretalssprog eller ikke-officielle EU-sprog, og omtrent 40 mio. immigranter taler ikke-europæiske sprog såsom tyrkisk, arabisk, russisk og kinesisk.
3. Sprogrettigheder, både individuelle og kollektive, er grundlæggende menneskerettigheder, der fremmer lige muligheder for alle borgere.
4. Sprogfærdigheder er vigtige faktorer i en erhvervsmæssig sammenhæng og gavner mobilitet. Grænseområderne har særlige behov og fortjener særlig opmærksomhed.
5. Ved at fremme flersprogethed og brugen af mindretalssprog og ikke-officielle sprog beskytter og fremmer EU kulturel mangfoldighed, der er en central europæisk værdi.
6. Kommissionen opfordres derfor til at gøre en indsats for at udbrede kendskabet til fordelene ved flersprogethed og multikulturalisme i de europæiske institutioner og blandt borgerne og til systematisk at følge en tilgang, der bevarer og beskytter mindretalssprog og -kulturer.
7. Denne erklæring med angivelse af underskrivernes navne sendes til Kommissionen.

¹ I overensstemmelse med forretningsordenens artikel 136, stk. 4 og 5, offentliggør Parlamentet, når et flertal af Parlamentets medlemmer har skrevet under på erklæringen, denne i protokollen med underskrivernes navne, og Parlamentet sender erklæringen til adressaterne, uden at denne dog er bindende for Parlamentet.